

“Xin kính dâng bài viết này cho Mẹ và Quê Hương Việt Nam thân yêu” - NTL

... Khi nhò ng cánh cò ng sò t nhò ng nhò cò a dinh Đò c Lò p bò các chiò n xa và xe tăng Quân Giò i Phóng húc đò vào trò a 30 – 4 – 1975, thì trong mò t căn phòng nhò ò đò nhò ng Yò t Kiều Hà Nò i, có

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thơ ng

Tác Giả: Nguyễn Thế ng Long
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

---

m t ng i đàn ông g ng m t u n, tóc tr ng xoá xoã vai đang tr m ngâm bên chén r u và cây đàn piano, ngay lúc đó, trong tay ông cây đàn đã rung lên nh ng h p âm làm xao xuy n lòng ng i:

“T nay ng i bi t yêu ng i,

T nay ng i bi t th ng ng i”.

Ng i đàn ông đó là ngh sĩ Văn Cao và nh ng ca t , h p âm trên cũng là ti t t u chính, c m h ng ch đ o cho ca khúc tràn đ y tính nhân b n “Mùa Xuân Đ u Tiên”, cũng là ca khúc cu i cùng trong s nghi p sáng tác văn – th – nh c – ho đ y tr c tr c a ông.

* * *

Tôi nghĩ r ng đã là ng i Việt Nam, dù là ng i chi n th ng hay là k chi n b i, dù ở đâu trên m t đ t này thì ai ai vào ngày tháng đó cũng th phào và không ít thì nhi u đ u có chung c m h ng yêu th ng nhau nh v y. Nh ng nh ng gì đã di n ra sau m c l ch s đó i không hoàn toàn nh v y, đ n n i h n m i năm sau (1987), ngày ông Nguyễn Văn Linh tuyên b c i tró cho văn ngh sĩ, nhà văn NHT m t l n ph i th t lên: “Vinh quang nào mà ch ng xây trên nh ng n i đi m nh c!”. Tôi không bi t tâm tr ng c a anh NHT lúc đó nh th nào mà i ph i th t lên i d d i nh v y.

Th h chúng tôi và anh NHT sinh ra và l n lên cùng v i s ra đ i c a nhà n c “Việt Nam Dân ch C ng hoà – Đ c l p T do H nh phúc”. Tu i u th chúng tôi trôi đi cùng v i nh ng cu ng n c a m t th thái nhân tình r t xa l v i nh ng ph m ch t truy n th ng c a m t dân t c b n ch t là hi n hoà. Kí c đ u đ i c a th h chúng tôi ch a th nh t nhò v nh ng gì đã đ n sau nh ng phát tri n quái g c a ch thuy t “Đ u tranh giai c p”, v con đ ng chuyên chính vô s n, v b o l c cách m ng mà nh ng ng i c ng s n đã du nh p vào đ t n c chúng tôi. V n còn nguyên đó nh ng câu h i đ y ám nh:

•T i sao i ph i “Đào t n g c, tr c t n r” đám Trí – Phú – Đ a – Hào... r i bây gi i i g i đó m i chính là nguyên khí c a đ t n c!

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thương

Tác Giả: Nguyễn Thế Long

Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

•Tôi sao sau CCRĐ, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã phải thay mặt Đàng thành mình trước quố c dân đàng bào rợ ng: Mặt Đàng biế t nhữ n ra khuyế t điể m cầ a mình, Đàng đó còn có thề tiể n bầ , rợ i ông lợ ng lợ rút khẩ tay lau nồ c mắ t. (!?).

•Tôi sao lợ i phợ i cợ i tợ o thợ c ra là đánh sồ p công thợ ng nghiồ p tợ bợ n tợ doanh tợ i 2 lợ n (Miể n Bắ c sau năm 1954 – Miể n Nam sau 30/4/1975). Sau 1986 đợ n nay lợ i phợ i làm lợ i gợ n nhợ tợ đợ u.

•Tôi sao lợ i phợ i mồ ra các “Pháp trợ ng trợ ng” trong vồ đầ n áp nhân văn giai phồ m và xét lợ i chợ ng Đàng. Pháp trợ ng trợ ng là: “Nợ i không có đợ u rợ i, không có máu chợ y, nhợ ng có ngợ i chợ t” – (Nguyễn Tuân). Thợ i gian và năm tháng đã trôi qua đã đợ đợ minh oan cho nhợ ng con ngợ i tài hoa, dũng cồ m và trung thợ c đó. Đợ n nay trên thợ c tợ không ít ngợ i trong hợ đã đợ c vinh danh trợ lợ i thì hợ i ôi ngợ i còn, ngợ i mắ t, ngợ i đầ ng sợ ng nhợ ng phợ i sợ ng đợ i sợ ng thợ c vồ t, cợ cây, ngợ i tha hợ ng biế t xồ mãi mãi ôm theo nhợ ng kí ổ c đợ y ám ổ nh nợ ng nồ , tợ i sao lợ i phợ i làm nhợ thợ ?

Hôm nay, lợ i mắ t ngày kợ niể m 30/4 nồ a đợ n vồ i đợ t nồ c chúng ta, dân tợ c chúng ta. Cái ngày lợ ch sồ mà cợ u Thợ tợ ng, cợ u Uồ viên Bắ chính trợ Đàng Cợ ng sợ n Viể t Nam Võ Văn Kợ t đã tợ ng ngợ m ngườ i mà nói: “Có triồ u ngợ i vui! Cũng có triồ u ngợ i buồ n!”. Không biế t có phợ i vì đây là tiể ng nói cầ a mắ t lãnh tợ cao cồ p mà có tình trợ ng ngợ i vui thì gợ i ngày 30 – 4 là ngày “Quố c Khẩnh”, còn ngợ i buồ n thì gợ i ngày này là ngày “Quố c Hợ n!”, xin đợ c phép hợ i:

Tợ i sao sau ngày 30/4/1975 ngày con Lợ c ổ miể n Bắ c chiồ n thợ ng cháu Hợ ng ổ miể n Nam, ngợ i chiồ n thợ ng không thợ c lòng hoà hợ p, hoà giợ i mà lợ i tợ o ra nhợ ng thợ ng tợ n không đắ g có trong lòng nhợ ng kồ bợ i trợ n. Nhợ ng ngày tháng tù đợ y, cợ i tợ o và phân biế t đợ i xồ vồ i quân nhân, viên chợ c chính quyồ n cũ và vồ con gia đầ hợ đợ n nay vồ n là nhợ ng kí ổ c đợ y hẩ hù ng. Vì nhợ ng hẩ hù ng này mà ngày đó hàng triồ u ngợ i con đợ t Viể t phợ i liồ u thân bồ xồ ra đi, mong kiồ m tìm mắ t vồ n hợ i mợ i. Ngợ i chiồ n thợ ng không chồ làm ngợ mà còn không hiồ m nhợ ng kồ trợ c lợ i dồ a trên cuồ c tháo chợ y kinh hoàng điể n ra trong nhiồ u năm đã làm biế t bao gia đầ tan nát, bao nhiồ ngợ i phợ i chợ t trong tuyồ t vồ ng, phợ i khuynh gia bợ i sợ n, phợ i nhợ nhuồ c vì hợ i tợ c, phợ i hoài thân trong bợ ng cá, phợ i bồ xác trên đợ o hoang. Ngợ i sợ ng sót không mợ y ai tránh khợ i nhợ ng sang chồ n tinh thợ n không đợ bình phợ c.

Sau nhiồ u năm tha hợ ng biế t xồ , nay ngợ i thành đợ t, ngợ i không thành đợ t, nhợ ng mợ i khi

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thương

Tác Giả: Nguyễn Thế Long

Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

---

nhỏ về quê hương, xa xa bên cạnh những búi tóc là niềm ngậm ngùi: “Tội Quê ơi! Mất dĩ vãng cũn phải quên đi”. Đón nay đã có nhiều nhân vật nổi tiếng của chế độ VNCH... quyên tước tìm về quê hương và nhiều lý do, những thực trạng của chế độ cũ tàn, đã phải nhậm mệnh bôn qua những phiến của người trong nước, phải bắt tại trại của những lao động, của nhiều tha nhân cùng cùng nhau. Địch biệt trong đoàn người ra đi năm đó, đón nay vẫn có quá nhiều người dấn thân về phía của ra khỏi những ám ảnh của hận thù, thậm chí nhiều người vẫn thì không đi trại chung, không đi cùng đợt với cộng sản, đó chính là nguyên nhân làm nên những cuộc bị tình phẩm đi các về nguyên thì hôm nay của Việt Nam khi họ xuất ngoại, địch biệt khi họ công cán qua những nơi có đồng người đi ngạo của mình & thực tế đã cho hay, cũng chẳng có gì là vui vẻ dành cho các nguyên thì cũ, các nhân vật nổi tiếng của VNCH khi họ trở về Việt Nam. Số dè bủu đón về họ không chế độ những người Quốc Gia đang họ ngoại, mà còn đón thì chính những người dân trong nước. Nhiều người trong nước đã có một thái độ hợp lý đi với họ, những đâu có phải người trong nước nào cũng vui vẻ với họ. Cho đón lúc này, không chỉ những người hằng thông tin về a hè, tôi chẳng kỳ quá nhiều người Việt Nam trong nước vẫn còn vô tình những năm 1972 chính ông Nguyễn Cao Kỳ đã chủ huy chiến dịch giết cộng tử binh Mồ bủu giam giữ quê hương Sơn Tây của ông! Hãy nghe một ông Nhạc Sĩ Nhân Dân, địch người là huân chương, huy chương là giết thì những nhà nước... lừng m nguyệt, chệ bại, dè bủu những gì về ông Phạm Duy ngay trên những trang báo lập phải.

Sau hơn 36 năm, về những gì mà chúng ta quan sát địch cho thấy, ngày 30/4 đâu có hoàn toàn chế là bị về những của số toàn bích. Bên cạnh những giá trị thân, ngày đó cũng làm xuất hiện những chia rẽ mới rất đáng tiếc đi với nhiều thì họ người Việt Nam trong cũng những ngoài nước những đi về mà ông Võ Văn Kiệt đã nói: “Triều người vui – Triều người buồn”.

Tôi tin rằng đón nay nếu phải những của tôi cuộc chiến tranh đó, nghĩ tôi những gì đã xảy ra trong ngày 30/04/1975, người tôi chế coi đó là một kỳ niệm buồn cùng về những toan tính thành công và chế không thành công của họ. Đi về người là “Hội chế Việt Nam vẫn còn là bóng ma ám những nước Mồ” chế là sốn phẩm của những người.

Chưa người Việt Nam nào đã quên Tuyên Bố Thế giới Hội ngày 28/02/1972. Đó là cuộc họp của trên những người Việt Nam của 2 miền của Hoa Kỳ và Trung Nam Hội, là cú “Đi Đêm” xảy tại tiếng giữa Nixon và Mao. Địch biệt là sau khi Hội Nghê Ba Lê địch các bên ký kết, chế chính thực chế ra khỏi cuộc chiến, bắt về Việt Nam Cộng Hòa, chế không chế có đi với đi những mình chiến của mình, chế có đi với chế dân tộc Việt Nam khi địch dấn, ngoại mệnh đi đi Trung Quốc chế chế chế Hoàng Sa phải lãnh thì thiêng liêng của Việt Nam (1974) và thì đó cho thì ngày 30/04/1975 trong tiếng gọi mệnh chế chế máy chiến tranh trong tay người Việt Nam, chế có người Việt Nam chúng tôi 2 bên là ngã xuống trong cuộc lao vào nhau, chém giết nhau, thanh toán nhau chỉ mệnh chế đâu có người Mồ.

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thương

Tác Giả: Nguyễn Thế Long

Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

Đã khai thông đường con đường vào Hoa Kỳ, ngay từ ngày đó, người Mỹ đã tỏ ra một tình thân ái của Lý Chính Trọng rất tốt đẹp cho dân tộc chúng tôi khi chúng tôi phải tìm kiếm bên cạnh “Anh chàng khờ ngốc” đầy tham vọng Trung Quốc đã tay trong tay với Hoa Kỳ lúc mà Liên Xô đang minh chứng cho cái của Việt Nam đã quá già yếu.

Hình ảnh một Đệ nhất Tiều Bình, 10 giờ sáng 29/01/1979 tìm thấy một trẻ em ở Nhà Trẻ, xứng xứng trong bộ đồ của một cao bồi miền tây nước Mỹ và không gì mà ông ấy đã nói về đó về “Mèo Trẻ – Mèo Đen”, và kết quả của sự dè dặt cho bên tiểu bá con đường Việt Nam một bài học đã là quá đủ để nói: Người Mỹ đâu có trọng tay sau lưng của chính là Việt Nam. Nếu sau ngày 30 / 4 / 1975 người Mỹ không dang tay đón nhận làn sóng Thuyền Nhân Việt Nam bỏ chạy ra đi...thì hình ảnh Hiệp Sĩ Nhân Quyền Hoa Kỳ chắc chắn sẽ hoen ố, sẽ chôn vùi ra gì trong con mắt của người Việt Nam.

Với một tình huống diễn khác, tôi nghĩ: nếu người chính thức về của gia đình mãi mãi thì hoan hỷ ngày 30/04 là ngày đánh dấu sự kiện “Đánh cho Mỹ cút – Đánh cho ngu nhào”, chúng ta cũng sẽ rất khó gì thích những chuyện đường chính trị trong xã hội Việt Nam những ngày gần đây.

Với mối quan hệ hôm nay giữa Mỹ và Việt Nam, bên cạnh xu hướng mới thì tôi nghĩ có một sự cố thật khó hiểu. Chẳng vì đến thăm Linh Mục Nguyễn Văn Lý mà ngài tùy viên chính trị số quán Hoa Kỳ bày tỏ ông an ninh Huân cho “Lên bàn xử lý ruồng” mà sau đó Bộ Ngoại Giao Hoa Kỳ cũng chững chặc những bước đi “Số quan ngại...”, đường những người Mỹ thì Obama không muốn mà với quy định con người của bên thì phải! Người Mỹ đang toan tính gì? Ban lãnh đạo Việt Nam đã gọi đi thông điệp gì từ tay này? Không biết dân tộc chúng tôi sẽ đi về đâu trong tình thân ái Lý - Chính Trọng và với sự xôn xao hùng hăng bá ngày càng khai của Trung Quốc, sự lùi bước đã đến gần của ban lãnh đạo Việt Nam trước Thiên Triều, sự ngày càng xa rời những mục tiêu dân chủ của nước Nga đang minh chứng của Việt Nam, sự suy yếu trong tay của siêu cường Nhật Bản, sự vùng lên của Bắc Phi và Trung Đông, cùng với sự hiện diện ngày càng sâu của sức mạnh Hoa Kỳ trên Biển Đông và Đông Nam Á. Đây là câu hỏi bức bối xin dành cho tất cả mọi người Việt Nam còn quan tâm tìm hiểu cuộc.

Chúng ta về những tình yêu và truy tìm những văn hiến hơn 4000 năm đường nước và gia đình, trong khi đó nước Mỹ chỉ mới lập quốc hơn 230 năm, những sau chiến tranh Nam – Bắc Mỹ (1862 – 1865), giữa bên chính thức và bên chính bên... họ đã có cách hành xử hoàn toàn khác chúng ta là: Lặng lẽ hoà hợp thay cho oán thù.

Sau ngày 30/4/1975, không làm những người Mỹ, chúng ta cũng đừng làm những tiên chúng ta

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thương

Tác Giả: Nguyễn Thế Long
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

đã làm trong những tình huống tởn tợ. Những gì đã diễn ra sau thời điểm đó được hiểu như một cuộc tính sổ không cần thiếp giã kẻ thù và kẻ bị trị. Những người thu hoạch tôi đã từng đả t ra một hoán vị gì đó như:

Sau hiệp nghị Giơnevơ 1954, phía Bắc vĩ tuyến 17 sẽ là những người dân miền Nam hợp số sẽ sống với Đông cộng sản. Đông sẽ dúi vào tay họ khẩu AK47 được sản xuất tại Liên Xô. Nam vĩ tuyến 17 sẽ là những người dân cộng hòa miền Bắc. Họ sẽ sống với những người quốc gia. Trong tay họ là những khẩu AR15 được sản xuất tại Hoa Kỳ hay là Tenavip. Đi đâu sẽ xảy ra đây? Liệu có sự phân biệt khác đi chăng? Tôi nghĩ rằng không thế. Những người miền Nam mà sống ở miền Bắc cũng sẽ biết thế nào là đau khổ trong cái cách ruộng đất, thế nào là:

“Mang bọc công an đả t giã trái tim người,

Bớt tình cảm người xuôi theo luật đi đả t người nhà nước”

(Lê Đạt)

sự phân biệt những bước bước, phân làm việc bước 2 để xây dựng chủ nghĩa xã hội, và phân biệt các bước “Đánh cho Mỹ cút, đánh cho nguỵ nhào” như là kêu gọi của ông Hồ Chí Minh. Những người miền Bắc sống ở miền Nam cũng làm sao mà tránh khỏi những ngày quân trộm cướp Thập Địch, có lúc hành chút ít như trang lứa chúng tôi tránh sao khỏi những ngày võ bão Đà Lạt! Rồi tất cả cũng phân biệt các bước “Bức Tiễn”, để “Lớp sông Bắc Hải”, được các bước “Kéo dài biên giới Hoa Kỳ đến vĩ tuyến 17” như là kêu gọi của ông Ngô Đình Diệm, phân biệt tiếp tục những huấn thị: “Đừng nghe những gì cộng sản nói – Hãy nhìn xem những gì cộng sản làm” của ông Nguyễn Văn Thiệu, phân biệt cảm phân biệt tên mình lên những trái bom sẽ ném xuống người dân Miền Bắc những những gì mà ông Nguyễn Cao Kỳ đã từng phân làm làm ông ra sân bay Đà Nẵng. Và nếu như liệu có một kết cục người, ngày 30/04/1975 là kết thúc chiến tranh ở Hà Nội! thì liệu người dân Miền Bắc có thoát được những cuộc tập trung cải tạo nào như ngày nào ông Diệm “Tổ Chức”, lê máy chém đi lấy đầu cộng sản theo Luật 10/59! Vậy là bị kẻ chinh phục dân tộc chúng ta như một thế tiến thoái.

Thế thì không chủ nghĩa dân mà những kẻ bước phân biệt hai bên xét cho cùng đâu là những quân cờ vô tội trên bàn cờ xung đột ý thức hệ do những triết thuyết ngoại lai chi phối. Hoàn toàn đúng những những gì mà nhà thơ Nguyễn Duy đã viết trong bài thơ “Tổ quốc nhìn từ

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thương

Tác Giả: Nguyễn Thế Long
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

---

xa”:

“Xét cho cùng với mọi cuộc chiến tranh

Một bên thắng còn nhân dân đau khổ!”

Nếu các “Đảng chặn dân” ở cả hai bên cùng nghĩ đúng về nhân sinh, thậm chí đã không xảy ra. Kho tàng tiếng Việt đã không phải xuất hiện những cảm thức quá bi đát về “Thuyền nhân” (Boat People) cho những người bỏ quê hương ra đi bằng thuyền. Sau này là cảm thức “Dân oan” (Cho những người dân gặp phải oan ức trong đời sống Việt Nam đương đại). Vào những tháng năm ly loạn đó, không một ai nghĩ rằng lại đến lúc những kẻ: “Macô, đĩ đĩ m, lười lao động đáng người nhân” lại được Đảng ta “Triều mệnh” gọi là “Khúc ruột ngàn dặm!”... Không mấy ai nghĩ được lại có lúc nhiều tờ USD hàng năm đã lẫn ngược về những con đường đẫm máu của một cộng đồng thuyền nhân bỏ xứ lần tìm tìm về tìm máu cho đất nước đang ngày càng tụt hậu với khu vực và quốc tế, đang loay hoay tìm “Chiếc Lá Diều Bông” xã hội cho nghĩa!. Điều này là một bất công là một trở trêu của lịch sử dân tộc. Những lời này có thể nói đó là một trở trêu có hậu.

Hôm nay, Đảng đã hỏi mình những anh, những em với những người bỏ xứ. Ngay từ Xuân Mậu Tý, ông Nguyễn Minh Triết - Chủ tịch nước, ông Phạm Thế Duy nguyên UVBCTĐCSVN, nguyên Chủ tịch MTTQVN, ông Nguyễn Cao Kỳ - Nguyên Phó Tổng Trưởng, Nguyên Thứ Trưởng VNCH, ông Đỗ Mười – Nguyên Tổng Trưởng Thanh Tra quân lực VNCH, ông Phạm Duy – Nguyên cán bộ văn hoá kháng chiến của chiến khu Việt Bắc, một trong ba nhạc sĩ nổi tiếng nhất trong lịch sử âm nhạc Việt Nam đương đại (Phạm Duy – Văn Cao – Trịnh Công Sơn) đã hoà hợp dân tộc ở một tay trong tay mà ánh mắt nhìn nhau chằm chằm bàng!

Vào thời điểm tôi đang viết những dòng chữ này, các Fan hâm mộ các ca sĩ hải ngoại của cộng đồng tôi đang vô cùng háo hức đón chờ những hậu duệ của những tài danh Chế Linh (Chế Phong), người hùng Biệt Động Quân Duy Khánh với quý tộc Chế Phi cùng với những siêu sao của Thanh Tuyến, Tuấn Vũ, Elvis Phạm, Trịnh Vũ, MC Nguyễn Cao Kỳ Duyên... đã “Nổi vòng tay lớn” đi đâu mà cộng đồng nhạc sĩ Trịnh Công Sơn đã ao ước ngay từ buổi trưa 30/4 của 36 năm trước! Sao lại phải mùn màng đến như vậy! Đây thực sự là hoà hợp hay chỉ là một thủ chính trị thủ lợi!?... Hay đây là một dòng chảy sinh động cho đi đâu mà ông Võ Văn Kiệt đã từng nói: “Có hàng trăm con đường yêu nước khác nhau. Tất cả Việt Nam không cần riêng một ai, một Đảng, một phe phái, hay một tôn giáo nào”. Những cuộc “Nổi vòng tay lớn” từng có đã, đang và có thể sẽ còn diễn ra đến tận tận, liệu quá trình đó có làm lu mờ đi vòng hào quang của

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thương

Tác Giả: Nguyễn Thế Long
Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

---

chiến tranh 30/04/1975?

Câu trả lời đã quá rõ: Chúng ta đã “Đốt tay nhau đi dìm nhau xuống biển chôn đống cỏ a... (không) trí tuệ” (Hà Sĩ Phu) và cái giá của cuộc chiến tàn đẫm có mặt xã hội như thế này...thật là thê thảm & vô nghĩa. Tôi nghĩ, nếu được làm lại thì những người Việt Nam yêu nước, thương nòi, có văn hoá, có nhân cách, có lòng tự trọng... sẽ hành xử khác những gì mà những người chiến tranh đã làm sau ngày 30/04/1975.

Thế hệ trong lịch sử dân tộc, có giai đoạn nào, có thời kỳ nào và vì ai mà nên lịch dân tộc bị huỷ hoại, suy yếu vì chia rẽ, vì ngổn ngang lẫn lộn nhau lại dai dẳng, bị thế lực, sâu sắc & nghiêm trọng đến như vậy! Thế lực lại của dân tộc rồi sẽ ra sao? Ai là người có lợi từ cuộc chiến nhân? Ai sẽ phải chịu trách nhiệm từ cuộc chiến này đây?

Thế mới biết: Con đường đi Việt Nam đi đến dân chủ là không hề đơn giản như tên gọi của các loài hoa. Ngày mà người Việt Nam ở trong nước cũng như ngoài nước có được một tiếng nói chung, một trình độ chung, một đạo đức chung để Tổ Quốc Việt Nam hiện diện trong thế giới như nháo này thì thế lực ngổn ngang cao đàng, xuống tay với những gì mà dân tộc làm ra phải được khẳng định lâu dài, những gì mà Văn Cao ao ước:

“Tôi nay người biết yêu người,

Tôi nay người biết thương người”.

Có lẽ vẫn còn xa vời lắm và lại như một đống mớ nh, với “BỘ A TÌ C DÂN CHỦ” của nhân loại, chúng ta sẽ vẫn chờ “MÃI MÃI LÀ NGƯỜI ĐÓN SAU”.

Lời cuối: Khi giao tiếp với cuộc đời, tôi đã phải nhận danh rớt nhĩu từ cách. Khi tôi chôn gói tiêu cực trong giáo dục, khi tôi bênh vực những người là dân oan, khi tôi cầm lá phiếu đi bầu, khi tôi từ bỏ người Quốc Hội 12, khi tôi “Sống, làm việc theo Hiến Pháp và Pháp Luật”, khi tôi thi những gì trong các Tuyên Ngôn – Công ước quốc tế mà chính phủ Việt Nam đã cam kết thi hành, khi tôi thi thi quy định do ngôn luận, từ do báo chí, quy định về phân biệt và bạo lực chính kiến của mình... đây là tôi sống với từ cách một “Con Người Chính Tru”, “Con Người Công

Hoài niệm 30 – 4: Tìm mãi yêu thương

Tác Giả: Nguyễn Thế Long

Thứ Bảy, 23 Tháng 4 Năm 2011 13:25

Dân”. Khi tôi phôi gôi ng mình lên trồi c nhôi ng nghôi ch côi nh đôi n tồ thiên nhiên , đôi n tồ chính đôi ng loôi côi a mình theo kiôi u “Con giun xéo lồm cũng quôi n”, hoôi c khi tôi đi theo tồ ng hú gôi i tồ “Nôi Hoang Dã”... ô y là tôi đã sôi ng trong tồ cách côi a “Con Ngôiôi Bôi n Nắng – Con Ngôiôi Sinh Hôi c” và dù phôi i hiôi n đôi n trong tồ cách nào thì tồ t côi phôi i chung môi t môi u sôi CHÂN – THIÔI N – MÔI . Đôi viôi t bài này, tôi đôi n giôi n chôi nhân danh là “Con Ngôiôi Chính Trôi”, “Con Ngôiôi i Công Dân” khi bôi y tồ nhôi ng hoài niôi m côi a tôi vôi ngày 30 / 4 / 1975, môi c thôi i gian đã đi vào lôi ch sôi côi a dân tồ c vôi i biôi t bao hôi luôi chi phôi i tồ i đôi i sôi ng tinh thôi n côi a toàn thôi côi ng đôi ng.

Có thôi lồm, khi đôi c bài viôi t này, sôi có ngôiôi i lên án tôi, bóc môi tôi chôi vì tôi không suy nghĩ nhôi hôi . Xin môi i! Tôi chôi trôi ng không đôi i lôi i, không tranh biôi n. Tôi “không...” không phôi i là tôi không dám...tồ t côi cũng chôi vì tôi là môi t tín đôi côi a ĐA NGUYÊN, là tín đôi côi a đa nguyên, tôi chôi p nhôi n môi ý kiôi n đôi i lôi p.

Nhân đây tôi có lôi i minh đôi nh vôi viôi c có môi t sôi trang báo khi khai thác bài “Cách Môi ng đâu có đôi n giôi n chôi là hiôi u ô ng côi a dám đôi ng” côi a tôi, đã có sôi biên tồ p không chính xác so vôi i văn bôi n gôi c. Côi thôi , tôi viôi t: “Vôi i tồ cách là môi t con ngôiôi i chính trôi ...”, đã đôi c biên tồ p lôi i thành: “Vôi i tồ cách là môi t ngôiôi i hoôi t đôi ng chính trôi ...”. Viôi c xuôi t hiôi n đôi ng tồ “Hoôi t Đôi ng” trong côi m tồ “môi t ngôiôi i hoôi t đôi ng chính trôi” đã gây ra nhôi ng ngôi nhôi n không đôi ng vôi tôi.

Nhôi ng sai lôi c này là đáng tồ c, rôi t côi n đôi c nhìn nhôi n và rút kinh nghiôi m./.